

FREQVENTISSIMAE AC PRAECIPVAE
OSCITATIONIS CAUS-
SAE THEORIAM,

SUB MODERAMINE

Viri Amplissimi et Experientissimi
HENRICI CALLISEN,

*M. D. Professoris Anatomiae et Chirurgiae in Vniuersitate
Regia, Classis Regiae Chirurgi primarii, Nosocomii et Legionis
Nauticae secundae Iatri, Regiae Academiae Chirurgo-
rum Parisinae, Societatis artium Londinensis,
medicaeque Hafniensis Membri.*

In

SOCIETATE EXERCITATO-
RIA MEDICA

D. XXI Octobr. MDCCLXXV.

• H. I. Q. S.

ventilandam proponit

MARCUS WÖLDIKE KALL.

HAFNIAE,

Litteris SIMMELKIAERIANIS.

FREQVENTISSIMAE AC PRAECIPVAE,
OSCITATIONIS CAUSSAE
THEORIA.

§. I.

QVVM nuper specimen in A. HALLERII de oscitationis causa sententiam inquirens ventilandum proponerem, admonuit Vir Celeberr. & Amplissimus, Praeceptor aeternum colendus, me quidem tantummodo sententiam HALLERIANAM impugnasse, haud vero eius loco aliam veriore vel probabiliorem adstruxisse. Quae igitur tunc desideratur, eam offerre nunc fert animus: Sententiam nempe de praecipua, frequentissima ac primaria oscitationis causa, haud equidem primum a me excogitatum*), me vero iudice, illa HALLERIANA probabiliorem.

A 2

§. 2.

*) Desumpta nempe est theoria haec e dissertatione inaug., Halae Magdeburg. anno 1749 habita, praeside D. ANDREA ELIA BÜCHNERO, respondente JOANNE DAVIDE CZEENIEWSKI.

§. 2.
PRAECIPVA ac frequentissima
oscitationis causa est stagnatio sangui-
nis in venis adentibus musculos in-
spirationi inservientes & eos, qui ma-
xillam inferiorem deducunt. Haec est
assertio, cuius maiorem probabilitatem
evincere opto.

§. 3.
VT causa quaedam pro praecipua
oscitationis causa habeatur, necessario
requiritur, vt omnia essentialia phaenomena (vt ita dicam,) quae in oscitati-
one simul deprehenduntur, ex ea rite
explicari queant. Haec autem praeci-
pue sunt: obtusus quidam in pecto-
re & ore sensus; insignis inspiratio;
vehemens maxillae inferioris a supe-
riori deductio. Inquiramus itaque,
num haec phaenomena ex nuper allata
causa rite explicantur. Quae disquisi-
tio vt eo melius instituat, breuiter
quaedam de partium sub oscitatione ad-

fectarum: structura in memoriam reuo-
care oportet: *§. 4.*

DIAPHRAGMA venas accipit a
caua, vena sine pari, &c. nervos ei por-
rigunt nervi colli, & splanchnici, (inter-
costalium: & propägines,) octavi: paris
plexus, & plures. Reliqui, qui inspi-
rationem administrant, muscoli venas
habent a vena azygos, & mediantibus in-
tercostalibus; nervos ab intercostalibus
& a pari vago. Musculi, qui in oscita-
tione ad inferioris maxillae deductionem
adhibentur, venas a subclavia, & median-
tibus iugularibus; nervos a tertio ramo
paris quinti, aut & a nervis colli, &c.

SANGVINIS iusto lentiori per
venam progressivo motu haec turgescit &
nervos adiacentes premit; obtusa inde
oritur sensatio, quae gratiatiua vulgo
dicitur. Causam iniucundae talis sen-

fationis tollere studens natura motum in musculis adiacentibus excitat, vt sanguinis per venam circulus promoueat. Videmus hinc causam obtusi illius, qui in oscitatione obseruatur, in pectore & ore sensus, vt & motus musculorum tam inspirationi inservientium quam maxillam inferiorem deducentium.

§. 6. SI talis igitur stagnatio in septi transuersi venis praesens fuerit, similis quoque stagnatio in reliquis musculis pectus dilatantibus vel simul adesse potest, talia quacunq; causa producta, vel per consensum excitatur. Per consensum quomodo excitatur, dispiciamus. Diaphragma venas accipit a vena azygos, ab eadem quoque suas musculi inspirationem administrantes habent venas; inde fit, vt, sanguine minus vegete in diaphragmatis venis procedente, minus quoque vegete in musculis his moueatur. Quin) nerui dia-
phrag-

phragmatis, qui ab intercostalibus et octauo pari oriuntur, etiam per consensum neruos ceterorum horum musculorum, vtpote qui pariter ab intercostalibus et pari vago ortum ducunt, adficere possunt.

§. 7.

EODEM modo, mutatis mutandis, consensus talis inter musculos pectus dilatantes & deductores inferioris maxillae deducitur e §. 4. Quod adeoque breuitati studens heic pluribus explicare verbis haud necessarium censeo.

§. 8.

VIDEMUS hinc, quod fit, vt talis causa motus vno eodemque tempore et in diaphragmate, et in reliquis pectus dilatantibus, et in deductoribus maxillae adfit.

§. 9.

§. 9. **PRAESTAT** itaque, ut puto,
 haec de praecipua oscitationis causa
 theoria, quod §. 3. necessario requiri
 dixi; ex hac enim causa explicari potest
 obtusus ille in pectore & ore sensus; in-
 signis illa inspiratio, ac vehemens maxil-
 lae inferioris a superiori diductio. Ideo-
 que hanc theoriam praeceteris, quas
 novi, veriore vel saltem probaliorem
 esse existimo.